هرکس سه بار بگوید: «بِسْمِ اللهِ الَّذِي لا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ في الأَرْضِ وَلا في السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ» (به نام الله که همراه با نام او چیزی در آسمان و زمین زیان نمی‌رساند و اوست شنوای دانا) تا صبح هیچ بلای ناگهانی متوجه او نمی‌شود

از اَبان بن عثمان روایت است که می‌گوید: از عثمان بن عفان رضی الله عنه شنیدم که گفت: شنیدم که رسول الله صلی الله علیه وسلم می‌فرمود: «مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَمْ تُصِبْهُ فَجْأَةُ بَلَاءٍ، حَتَّى يُصْبِحَ، وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُصْبِحُ ثَلَاثُ مَرَّاتٍ، لَمْ تُصِبْهُ فَجْأَةُ بَلَاءٍ حَتَّى يُمْسِيَ»: «هرکس سه بار بگوید: «بِسْمِ اللهِ الَّذِي لا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ في الأَرْضِ وَلا في السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ» (به نام الله که همراه با نام او چیزی در آسمان و زمین زیان نمی‌رساند و اوست شنوای دانا) تا صبح هیچ بلای ناگهانی متوجه او نمی‌شود و هرکه آن را سه بار هنگام صبح بگوید تا شام هیچ بلای ناگهانی متوجه او نمی‌شود». راوی می‌گوید: اَبان بن عثمان دچار فلج شد، پس مردی که این حدیث را از او شنیده بود [با تعجب] به او نگاه می‌کرد که عثمان به او گفت: چرا به من نگاه می‌کنی؟ به الله سوگند بر عثمان دروغ نبسته‌ام و عثمان نیز بر پیامبر صلی الله علیه وسلم دروغ نبسته است، اما روزی که دچار این بلا شدم، خشمگین شدم و فراموش کردم آن را بگویم.

[صحیح است] [به روایت ابوداوود و ترمذی و نسائی در «السنن الکبری» و ابن‌ماجه و احمد]

پیامبر صلی الله علیه وسلم بیان نموده‌اند که هرکس هر روز صبح پس از طلوع فجر و پیش از غروب خورشید سه بار «بسم الله» بگوید یعنی به نام الله استعانت می‌جویم و از هر موذی پناه می‌خواهم «که چیزی همراه با نام او زیان نمی‌رساند» هرچند بزرگ باشد چه «در زمین» و بلای خارج شده از آن «و نه در آسمان» و بلایی که از آن نازل می‌شود؛ «و اوست شنوا» که سخنان ما را می‌شنود و «دانا» به احوال ما. کسی که هنگام شام آن را بگوید، بلایی ناگهانی به او نمی‌رسد تا آنکه صبح کند؛ و کسی که صبح آن را بگوید بلایی ناگهانی به سراغ او نمی‌آید، تا آنکه به شام برسد. اما راوی این حدیث یعنی اَبان بن عثمان دچار فلج می‌شود که سست شدن یک سمت بدن است؛ پس مردی که این حدیث را از او شنیده بود با تعجب به او می‌نگرد! بنابراین اَبان خطاب به آن مرد می‌گوید: چرا به من نگاه می‌کنی؟! به الله سوگند که من بر عثمان دروغ نبسته‌ام و عثمان نیز به پیامبر صلی الله علیه وسلم دروغی نسبت نداده است، اما روزی که دچار این وضعیت شدم، خداوند برایم مقدر نکرده بود که این ذکر را بگویم، دچار خشم شدم و گفتن دعای مذکور را فراموش کردم.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6093